

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové a soudců JUDr. Lenky Kaniové, JUDr. Zdeňka Kühna, Mgr. Daniely Zemanové a Mgr. Radovana Havelce v právní věci žalobce **P. S.**, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra**, se sídlem v Praze 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 3. 12. 2007, č. j. 60 Az 8/2007 - 20,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud napadeným usnesením odmítl žalobu, kterou se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 1. 2007, č. j. OAM-51/VL-10-11-2007. Současně krajský soud žalobce poučil o možnosti podat proti rozsudku kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu prostřednictvím krajského soudu, a to ve lhůtě dvou týdnů po doručení tohoto usnesení.

Žalobce podal kasační stížnost krajskému soudu, přičemž ji předal k přepravě držiteli poštovní licence dne 26. 1. 2008. Navrhl zrušení napadeného usnesení a dále požádal o ustanovení advokáta.

Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval splněním podmínek řízení a shledal, že kasační stížnost byla podána opožděně.

Podle § 106 odst. 2 věta první s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí.

Žalobci bylo předmětné usnesení doručováno prostřednictvím držitele poštovní licence. Poštovní zásilka byla na žádost žalobce uložena dne 12. 12. 2007 (středa) u doručujícího orgánu a žalobci byla zanechána výzva, aby si zásilku vyzvedl u držitele poštovní licence, což vyplývá z obálky založené na č. l. 25 spisu krajského soudu. Jelikož si žalobce nevyzvedl poštovní zásilku ani třetí den po jejím uložení, bylo napadené usnesení doručeno v souladu s § 42 odst. 5 s. ř. s. a § 50c odst. 4 a § 57 odst. 2 o. s. ř. fikcí

dne 17. 12. 2007 (pondělí). Lhůta pro podání kasační stížnosti tedy žalobci v souladu s § 40 odst. 2 s. ř. s. uplynula dnem 31. 12. 2007 (pondělí). Protože kasační stížnost žalobce zaslal krajskému soudu prostřednictvím držitele poštovní licence až dne 26. 1. 2008 (sobota), je zjevné, že lhůta nebyla dle § 40 odst. 4 s. ř. s. zachována. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout (§ 106 odst. 2 *in fine* s. ř. s.).

Jen pro doplnění a nad rámec nezbytně nutného, uvádí Nejvyšší správní soud, že kasační stížností napadené usnesení bylo žalobci následně fakticky doručeno prostřednictvím soudního doručovatele dne 11. 1. 2008 (pátek), jak vyplývá z doručenky založené na č. l. 26 spisu krajského soudu a tvrzení žalobce v kasační stížnosti. Toto druhé doručení nemá vliv na uplynutí lhůty k podání kasační stížnosti dnem 31. 12. 2007, nehledě na skutečnost, že dvoutýdenní lhůta pro podání kasační stížnosti by byla bývala uplynula dne 25. 1. 2008 (pátek) a kasační stížnost by byla i v tomto případě opožděná.

Ze všech shora uvedených důvodů Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že kasační stížnost byla podána opožděně, a proto ji odmítl dle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s.

Za této procesní situace se soud z důvodu nadbytečnosti již samostatně nezabýval návrhem na ustanovení advokáta.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, pokud byla kasační stížnost odmítnuta.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 17. dubna 2008

JUDr. Marie Žiškova
předsedkyně senátu